

# РЕШЕНИЕ

№ 800

гр. Кюстендил, 15.11.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I-ВИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора годИ. в следния състав:

Председател: Андрей Н. Радев

при участието на секретаря Янка Ян. Ангелова  
като разгледа докладваното от Андрей Н. Радев Гражданско дело № 20201520101537 по описа за 2020 годИ.

С. Л. И., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\*\*\*, съдебен адрес -\*\*\*\*\*, чрез адвокат Р. М. от САК, е предявила против Б. Н. К., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\*\*\*, искове да бъде осъден последния да ѝ заплати сумата в размер на **6000,00 лв.** (шест хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания в резултат на нанесен ѝ от ответника на 18.05.2017 год. побой, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 18.05.2017 год. до окончателното ѝ изплащане, както и сума в размер на **391,70 лв.** (триста деветдесет и един лева и седемдесет стотинки), представляваща обезщетение за причинените ѝ в резултат на деянието имуществени вреди - разходи за медицински изделия, провеждане на диагностично-консултативни процедури и закупуване на лекарства, **ведно** със законната лихва върху тази сума, считано от 18.05.2017 год. до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се и сторените съдебно-деловодни разноски.

В срока за отговор ответникът оспорва иска по подробно изложени съображения, оспорва част от доказателствата, представени от ищеца, прави доказателствени искания.

В открито съдебно заседание исковата молба се поддържа от ищцовата

страна и оспорва от ответната такава по съображенията в отговора.

**Съдът, след като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:**

С одобрено от съда по НОХД № 352 от описа на КРС за 2018г. споразумение (със значение на влязла в сила присъда – спр. чл. 383, ал.1 от НПК) ответникът в настоящото се е признал за виновен в това, че на 18.05.2017г., в гр. Кюстендил, влязъл в чуждо жилище – апартамент, собственост на С. Л. И., намиращ се на \*\*\*\*\* като употребил за това сила – издърпал насила входната врата навън и веднага е нанесъл удар с пестник в главата на свидетеля И. и по-точно в областта на лявото око, като деянието е извършено нощем, около 22.15 часа – престъпление по чл. 170, ал.2, пр. 1 във вр. с ал. 1, пр. 1 от НК.

От представените и приети като доказателства по делото Лист за преглед на пациент в консултативно-диагностичния блок /спешно отделение/, ведно с Допълнителен лист към лист за преглед на пациент № 7417, както и Медицинско свидетелство за пред съда № 45/2017г, издадено от д-р В.Н., се установява, че на ищцата, на сочената дата, ѝ бил нанесен побой от познат на нея мъж чрез нанасяне на удари по главата и гръдния кош и засегнати в тази връзка долен клепач на ляво око, образуван подкожен хематом в областта на гръден кош под лява плешка, засягане още на лява китка, опашна кост, охлузвания по предновътрешна повърхност на двете предмишници.

Представено е още и копие на рентгенологично изследване, извършено на 19.05.2017г. в МБАЛ „Д-р Никола Василев.“ АД, гр. Кюстендил, от което се установяват липса на фрактурни промени на черепните кости, разгънати двустранно бели дробове, нормални хилусни сенки, без визуализирана фрактура на ребра.

От приетите по делото резултати от 14.09.2017г. от извършен магнитен резонанс са установени нормални за възрастта на ищцата МР образи на мозъка.

Видно от приетото като доказателство по делото заверено копие на фактура № 772377/19.05.2017г. – л. 28 (съотв. на доказателство № 15 от описа на същите, направен в исковата молба) е, че са реализирани от ищцата разходи в размер на 20,00 лв. за предоставяне на услугата „преглед от специалист“.

Останалите, представени с исковата молба писмени доказателства, не са приобщени по делото поради формирана от съда в Определение № 1193/06.10.2020г. преценка за неотносимост към спора.

Част от представените на л. 51 до 61 от делото писмени доказателства сочат на влошени между страните в настоящото отношения по повод сигнали за извършен от ответника психически тормоз над ищцата и приемното ѝ дете и прекратено наказателно производство от прокуратурата в тази насока, както и спиране на наказателно производство поради липсата на установен извършител досежно повреждане имущество (МПС) на ищцата.

Събрани по делото са гласни доказателствени средства.

От показанията на св. Н. К. се установява възникнал конфликт между страните. Свидетелката била на гости на ищцата, когато се позвънило на вратата. К. установила страните да се карат като след като помолила Б. да напусне, същият излязъл от жилището. Когато ищцата се обърнала К. видяла, че същата има рани по лицето - под едното око, сини и охлузване. Останалите фактически констатации на свидетелката, същата споделя, че е узнала по разказ на самата ищца.

Св. И. К. (дъщеря на ищцата) сочи, че деня след инцидента видяла майка си, която била със синя буза, подута, а окото ѝ затворено. Била много зле. Имала кръвоизливи по главата, драскотини по врата, по гърба - синици. Била уплашена, притеснена, треперела, имала главоболие, виело ѝ се свят, не могла да диша, пъшкала, болели я кръст и гръб. Св. ѝ помагала в пазаруване и обгрижване. Без да е очевидец К. сочи, че всичко било причинено на майка ѝ от ответника, който нахлул в дома ѝ, а причината била скъсан от ищцата некролог на дядото на ответника, който обаче ищцата била само преместила поради скорошно саниране на блока. И до ден днешен ищцата не била същият

ведър и жизнен човек. След шест часа избягвала да се прибира, било я страх да не срещне ответника. Първите няколко дни след инцидента не могла да излиза навън поради болките, които изпитвала, след това – просто я било страх.

Св. П. твърди, че след като разбрал от ищцата, че същата е пребита от К., отишъл да я навести, като установил, че е в „доста тежко положение“. Имала наранявания, кръвонасядания по главата и гръдния кош, главоболие, светли.та ѝ пречела, била в легнало положение, тъй като не можела да седи. Емоционално също била зле, цялата треперела. Страхувала се ответникът да не се върне и да повтори случая. Спорът бил за някакъв некролог. След случая С. не била същия човек. Станала затворена стресирана, постоянно се оглеждала. По нейни думи натискът върху нея, психически и физически, продължавал. Свидетелят сочи за конфликт между страните и през 2019г., когато ответникът се държал провокативно, обиждал я, задържал ѝ асансьора.Твърди, че на 31 май 2017г. ищцата имала конфликт през време на общото събрание на собствениците на етажната съсобственост с друг човек – съпруга на Т.А..

В показанията си св. М. сочи, че е имало неприятен инцидент между страните по повод скъсан от ищцата некролог на дядото на Б.. М. видяла скъсания некролог, като Е. Н. (който единствено могъл да оперира със записите от охранителните камери, заснемащи общите части в блока) ѝ казал, че ищцата го е скъсала. Свидетелката сочи, че няколко дни след случая видяла С. да излиза и да шофира колата си. Не видяла дали има наранявания. На 31.05.2017г. било годишното събрание на блока, на което и С. присъствала и била в пълна кондиция. Тогава станал друг конфликт, който прераснал в дело, по което св. давала два пъти показания, като във всичките случаи и ищцата била плътно до адвоката си - ведра, усмихната, в добро настроение. По повод скъсания некролог сочи, че Б., който бил отгледан от дядо си, го сложил на нещо като табло (доколкото таблата за обяви били махнати поради извършеното саниране и боядисаните в тази връзка стени).

Разпитан по делото е и свидетелят Е. Н.. Същият сочи, че е изгледал записа от видеокамерата, като е установил, че ищцата скъсала некролога на дядото на Б.. По този повод конкретизира „Сваля го, залепи го, обаче вече беше скъсан, прилепи нещо там, но вече беше скъсан“. Твърди да знае за

случката между страните именно, заради узнаването от страна на Борисла за скъсания некролог. Два дни след случая видял ищцата, като не е забелязал да има никакви нараняване, нито тогава, нито след десетИ. дни, когато било общото събрание и когато били в съвсем близки контакти. Сочил, че ищцата постоянно апострофирала хора от събранието като се стигнало до конфликт между нея и К.А. Така тя завела дело срещу него за обида, по което дело св. давал показания един – два пъти, като вИ.ги присъствала и ищцата, заедно с адвокатата си, като не давала никакви признаци да е зле.

Допуснатата и приета по делото е съдебно-медицинска експертиза, изготвена от в.л. д-р Е. Г., специалист хирург. Същият, в заключението си е установил, че процесният случай е свързан с причиняване на ищцата на съчетана травма с мекотъканни уверждения без опасност за живота. Проведени били изследвания на най-съвременно ниво, без да са отразени ДЛ мероприятията относно мекотъканните уверждения. Болките и страданията на ищцата били по-интензивни до 3-тата седмица; относно уврежданията на меките тъкани бил изтекъл периодът на медицинска давност, поради което и не бил необходим преглед от хирург; към настоящия момент ищцата не следвало да търпи каквито и да е болки, а относно страданията, компетентен да се произнесе бил специалист – психолог. След нанесения побой ищцата е имала нужда от чужда помощ, но е било необходимо същата да се удостовери с ЛКК – решение. В устно изложената пред съда част, експертът сочи, че уверждането на ищцата има характер на т. нар. „щастливо нараняване“, в смисъл, че последиците биха могли да бъдат и много по-тежки. Изводът си за наличието на мозъчно сътресение обосновава с наличните данни ищцата да е имала главоболие, доколкото мозъчното сътресение било преходно състояние, свързано с главоболие, сънливост, уплаха и т.н.

По делото е допуснатата повторна съдебно-медицинска експертиза, изготвена от в.л. д-р П. П. – специалист по обща хирургия. Експертът отъждествява процесния случай с причинена на ищцата съчетана травма, т.е. такава, която засяга две или повече анатомични области – в случая главата, гръдния кош и крайниците на пациентката. Касае се за мекотъканни увреждания, причинени от травматичен агент с много вероятна връзка с нанесения ѝ побой. Водещата симптоматика се доминира от черепно-мозъчна травма, а за външното проявление на травмата черпи данни от изложеното през време на медицинския преглед от 19.05.2020г. в посочената по делото

документация. Увежданията имат травматичен характер, като с оглед изложените от ищцата оплаквания се прави извод за това, че интензивността им била най-голяма в първите няколко дни, като отзвучавала с времето, а и напълно в рамките на двадесет дни от получаването ѝ. Тежестта на увреждането може да се определи като леко, въпреки че било резонно да се мисли по посока на причинено мозъчно сътресение, но само на база клиничните белези на протичане на травмата поради липсата на каквито и да е документални методи за поставянето или отхвърлянето ѝ, както и липсата на морфологични белези в главния мозък, съпровождащи заболяването. Сочи в случая да е спазен диагностично-лечебния алгоритъм като е дадено и необходимо лечение – аналгетици и витамини от групата Б. Извършена е консултация с невролог, респ. направен ЯМР на 14.09.2017г., без установени патологични изменения в анатомичната цялост на главния мозък. Експертът не може да изрази становище за настоящото здравословно състояние на ищцата, но сочи, че би следвало да се очаква да е по-добро с оглед измИ.тия дълъг период от време. Сочи да е възможно да се приеме наличието на причинно-следствена връзка между посоченото деяние и причинените увреждания, а и между тях и реализираните от същата разходи от 391,70 лв. В устно изложената пред съда част и на поставените му въпроси експертът е дал принципно становище за това, че една синИ., в зависимост от особеностите на конкретния случай обикновено се получава след около два-три дни след удар, но е възможно да се появи и веднага, минута, две след удара. Досежно разходите от 71,70 лв., установен по делото с фактура с дата седем месеца след случая (за витамин „В“ и спринцовки“) експертът сочи да е малка вероятността да са в причинна връзка със събитието от 18.05.2017г.

Приобщено към доказателствения материал по делото е цялото НОХД № 352/2018г. от описа на КРС, по което е и одобреното със значение на влязла в сила присъда споразумение (ведно със съпътстващите го дела по обжалване на актове на съда по цитираното дело), както и НДЧХ № 1403/2017г. от описа на КРС, заведено от ищцата в настоящото срещу Красимир Тодоров Аврамов за извършено от него престъпление на 31.05.2017г. – обида, по което същият е признат за невиновен, като е отхвърлен и приетия за съвместно разглеждане в производството граждански иск за претърпени от пострадалата неимуществени вреди, а именно – преживени стрес, унижения, засягане честта и доброто ѝ име в обществото.

Останалите доказателства не променят крайните изводи на съда, поради което и не се обсъждат подробно.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена след преценка поотделно и в съвкупност на посочените доказателства.

**При така установените фактически обстоятелства по делото, съдът приема, че искът е частично основателен поради следните съображения:**

С оглед наведените в исковата молба фактически констатации съдът намира, че заявеното спорно право намира своето основание в разпоредбата на чл. 45 от Закона за задълженията и договорите вр. с чл. 52 от с.з., вр. с чл. 300 от ГПК, съотв. и чл. 86 от ЗЗД предвид заявения наред с главния иск акцесорен такъв за заплащане на законна лихва, както и чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, касателно наведеното от ответната страна възражение за съпричиняване.

**По претенцията за неимуществени вреди, заявена за сума в размер на 6000,00 лв.**

-

Разпоредбата на [чл. 45 ЗЗД](#) предвижда, че всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму, като според предл. 2 от същата норма във всички случаи на непозволено увреждане, вИ.та се предполага. За да се ангажира деликатната отговорност на причинителя на вредата в тази хипотеза е необходимо да бъде установено деянието (действие или бездействие), което да е противоправно, като в съдебната практика се приема, че всяко действие или бездействие, с което се нарушава публично позитивната забрана да се вреди другиму, е противоправно, стига да липсват основания, които да оправдават настъпването на вредата. Следва да се установи също, че деянието е извършено виновно и причинява вреда другиму, както и че има причинна връзка между извършеното деяние и претърпените вреди. При посочените теоретични разсъждения, за да бъде основателен иск с

правна квалификация по чл. 45 от ЗЗД, трябва по несъмнен начин по делото да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки: извършеното деяние, неговата противоправност, вреда, причинна връзка и вИ., която се презюмира.

При тази законова уредба страните не спорят, а е установимо и от доказателствата по делото, че с одобрено от съда по НОХД № 352 от описа на КРС за 2018г. споразумение (със значение на влязла в сила присъда – спр. чл. 383, ал.1 от НПК) ответникът в настоящото се е признал за виновен в това, че на 18.05.2017г., в гр. Кюстендил, влязъл в чуждо жилище – апартамент, собственост на С. Л. И., намиращ се на \*\*\*\*\* като употребил за това сила – издърпал насила входната врата навън и веднага е нанесъл удар с пестник в главата на свидетеля И. и по-точно в областта на лявото око, като деянието е извършено нощем, около 22.15 часа – престъпление по чл. 170, ал.2, пр. 1 във вр. с ал. 1, пр. 1 от НК.

По указанията на чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца - елементи на деликтната отговорност. В този аспект може да се приеме при условията на чл. 300 от ГПК, че на процесната дата ответникът е осъществил деяние, включващо употребата на сила и изразяващо се (касателно нуждите на гражданския процес) в нанасяне на „пестник в главата на свидетеля И. и по-точно в областта на лявото око“. Че е настъпила вреда за ищцата в резултат на така осъщественото деяние доказателствата по делото безспорно установиха (както приетото по делото Медицинско свидетелство за пред съда № 45/2017г, издадено от д-р В.Н., установяващо засягане на долен клепач на лявото око на И., така и събраните гласни доказателствени средства, сочещи на засягане лицевата част на ищцата в областта на окото – „...С. се обърна и видях, че има рани по лицето, мисля, че под едното око беше, видях синИ. и охлузване мисля, че беше.“ – св. К., както и „...лявата ѝ буза беше синя, подута, окото затворено.“ – св. К., а и съдебно-медицинските експертизи, приети по делото, установяващи увреждане на лявото око (клепач). Като в последния смисъл и експертите по делото установяват причинна връзка между деянието (нанесения пестник в главата на пострадалата) и претърпението от нея и установени по делото вреди **в посочената област на лявото око.** Всичко изложено идва да покаже, че тези вреди следва да бъдат



репарирани.

Що се отнася до твърдението за осъщественото в повече от приетото по наказателното дело противоправно поведение на ответника, а именно - освен пестник в главата, още и удари по гърба, гръдния кош и др. части на тялото на И., съдът намира, че доколкото същите не са обхванати от акта по чл. 300 от ГПК, то подлежат на доказване в процеса по общия ред – с всички допустими доказателствени средства.

В последния смисъл, приложеното по делото медицинско свидетелство от деня, следващ непосредствено датата на процесния случай, установява освен травми в областта на окото още и образуван подкожен хематом в областта на гръден кош под лява плешка, засягане на лява китка, опашна кост, охлузвания по предновътрешна повърхност на двете предмишници. Като на базата на извършения преглед и приетата по делото медицинска документация и експертите в областта определят получената от И. травма с характеристиката на „съчетана“ такава, т.е. обхващата едновременно няколко анатомични области на тялото ( в случая освен главата, още и гръдния кош и крайниците). Кореспондиращи на посочените медицински документи са и приетите по делото гласни доказателствени средства чрез разпита на свидетелите К. и П.. Първата сочи на това, И. освен травми по главата да е имала драскотини по врата „по гърба имаше синици, беше доста зле“, „... болеше я кръста и гърба“, а П. твърди да е видял ищцата „...в доста тежко положение“, „имаше наранявания, кръвонасядания по главата, гръдния кош, главоболие, светлИ.та ѝ пречеше, беше в легнало положение и не можеше да седи. Всяко нейно движение беше просто мъка“. Така приетите показания на свидетелите съдът не намира причИ. да не кредитира, в т.ч. и тези на св. К., които съдът цени с повишено внимание с оглед евентуалната им заинтересованост в светлИ.та на чл. 172 от ГПК. Същите са логични и безпротиворечиви като кореспондират и на събраните по делото писмени доказателства. В действителност св. М. твърди да е видяла ищцата няколко дни след инцидента да подкарва сама колата си, както и че всеки път присъствала в съдебна зала по заведено от нея дело срещу друго лице във видимо добро състояние. Това се потвърждава и от св. Н., който сочи, няколко дни след инцидента да е видял ищцата и да не е забелязал никакви травми по нея, а на общото събрание на 31.10.2017г. да е бил в

непосредствена близост като не е установил наличието на синини. Установеното от посочените свидетели обаче е в разстояние от няколко дни, следващи процесния случай, като това не изключва установеното от свидетелите на ищцата, в унисон с медицинската документация по делото, увреждане и на др. анатомични части на тялото освен главата от една страна, а от друга - не без значение е и мястото на нараняванията (гърба, кръста, опашна кост, китката), които не могат да бъдат лесно установени с „просто око“. Представеното от свидетелите добро общо състояние на ищцата в дните след случая, съдът ще цени при определяне размера на дължимото се обезщетение вземайки предвид периодът, през който по делото ще се докаже или не да са търпени болките и страданията от осъщественото деяние, довело до причиняване на вреди за ищцата.

Горното идва да покаже, че безспорно бе установено осъществено от ответника спрямо И. противоправно поведение, изразяващо се в нанасяне на пестник в главата ѝ (последното ненуждаещо се от доказване в светлИ.та на чл. 300 от ГПК, ведно с характеристиката му на противоправно такова и виновно осъществено от К.), както и засегнати други анатомични части от тялото ѝ вследствие нанесен от К. побой (последното доказано несъмнено в процеса с оглед приложените писмени доказателства и събрани гласни доказателствени средства), което като причинно-следствена зависимост е довело до търпените от ищцата физически болки от нанесените ѝ травматични увреждания, а и страдания (последните характеризиращи се като продължаваща болка, чиято продължителност съдът ще обследва по-долу с оглед определяне размера на дължимото се обезщетение). На последно място засягането на другите части от тялото на ищцата е виновно осъществено от ответника, за което съдът прави извод от установената от законодателя презумпция за наличие по см. на ал. 2-ра на чл. 45 от ЗЗД, оборването на която не бе осъществено в процеса.

Така, с оглед изложеното, съдът намира иска за доказан в своето основание.

#### Досежно размера на обезщетението за неимуществени вреди:

Съгласно чл. 52 ЗЗД и т. II от Постановление № 4 от 23.XII.1968 г., Пленум на ВС - размерът на обезщетенията за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Понятието "справедливост" по смисъла

на чл. 52 ЗЗД обаче не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. От значение са и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди.

В случая, както вече се посочи, вследствие нанесените от ответника удари, ищцата е претърпяла травматични увреждания в областта на главата и лицето (конкретно – долен клепач на ляво око), както и засягане на други анатомични части от тялото, каквито са гръдният кош, лявата китка, опашна кост. Определяйки размера на дължимото ѝ се заради претърпените вреди обезщетение съдът взема предвид нач. на извършване на деянието – чрез взломяване собственото на ищцата жилище, по което обстоятелство е налице и акт със значението на влязла в сила присъда по см. на чл. 300 от ГПК; обстоятелството, че в жилището си същата живее със собствените си деца, в т.ч. приемно такова – лице с увреждане, което по делото се установи, а и е безспорно; областта на нараняванията, в т.ч. главата, както и определения от експерта по делото д-р Г. характер на уврежданията като т. нар. „щастилви наранявания“, т.е. такива с потенциална опасност от настъпване на значително по-тежки последици. Освен това, макар по делото да не е приета съдебно-психологична експертиза, която да установи интензитета на търпените страдания, разбирани като продължаваща болка, съдът намира, че без съмнение, с оглед характера на деянието, е налице комплекс от претърпени негативни емоции и изживявания, неминуемо присъщи на всеки човек като естествена реакция срещу подобно посегателство върху неприкосновеността на телесния интегритет в съчетание и с нарушаване неприкосновеността на жилището. Същите настоящият състав намира за иманентно присъщи на подобен вид деяние като в този смисъл предполагат ненуждаещ се от доказване минимум от количество търпени страдания. Отделно и експертите по делото сочат, че при подобни наранявания е резонно да се приеме за претърпян от ищцата психологически и емоционален стрес.

От друга страна обаче съдът взема предвид приетия от експертите по делото период на възстановяване до около 3-тата седмица (д-р Г.), съотв. - „в рамките на двадесет дни от получената травма“ – д-р П., като последният дори сочи на пълно възстановяване в посочения двадесетдневен период. Подчертано е, че интензитът на търпените болки и страдания е по-силен в началото, съотв. отслабва с всеки следващ ден до пълното му отшумяване, както и даденото заключение за пълно възстановяване към настоящия момент. В този смисъл са и приетите по делото рентгенологично изследване, извършено на 19.05.2017г. в МБАЛ „Д-р Никола Василев.“ АД, гр. Кюстендил, от което се установява липса на фрактурни промени на черепните кости, разгънати двустранно бели дробове, нормални хилусни сенки, без визуализирана фрактура на ребра. За бързото възстановяване на ищцата свидетелстват и показанията на св. М., която само няколко дни след случая видяла ищцата сама да подкарва колата си, а и на св. Н. - който сочи, няколко дни след инцидента да е видял ищцата и да не е забелязал никакви травми по нея, а на общото събрание на 31.10.2017г. да е бил в непосредствена близост като не е установил наличието на синини. Че ищцата е присъствала на общото събрание на блока на 31.05.2017г. по делото не се спори, като същото се установява и от приобщеното към настоящото дело на НДЧХ 1403/2017г. от описа на КРС, съотв. – доказаното по делото чрез събраните гласни доказателствени средства присъствие на ищцата по всяко открито заседание, демонстрираща добро общо състояние и настроение. Последното опровергава показанията на св. К., в частта им, в която се сочи, че ищцата в началото не излизала заради болките, а после – от страх, съотв., че избягвала да излиза след 6 часа, за да не срещне ответника в контекста на изложеното, че след случая И. не била вече същия жизнерадостен човек, както и че станала затворена. Отделно, не бе осъществено каквото и да е доказване в процеса досежно соченото от ищцата нейно заболяване „псориазис“, съотв., че същото било в ремисия, а след процесния случай се активизирало и влошило. Представени по делото са доказателства сочещи на трайно влошените между страните отношения (спр. л. 51 до 61 от делото), а и събрани гласни доказателствени средства в тази насока (спр. показанията на св. П.), в т. ч. с посочване на конкретни дати на конфронтации между тях, които макар и резонно да се счита, че водят началото си от процесния случай, станал на 18.05.2017г., са отделно сочени за осъществени деяния, излизащи вън от

предметния обхват на настоящото дело от една страна, а от друга – кумулират преживени от ищцата неприятни преживявания, които не са в причинно-следствена зависимост със събитията от 18.05.2017г.

Въз основа на изложеното съдът намира, че справедливо обезщетение за претърпените вреди, съставляващи болки и страдания, причинени от случая на 18.05.2017г., се явява такова в размер на **2000.00 лева**, като предявеният иск в останалата част, над уважения до пълния заявен размер от 6000,00 лева, не отговаря на принципа за справедливост, и като такъв следва да бъде отхвърлен, като неоснователен.

На основание [чл. 86 от ЗЗД](#) следва и присъждане на законната лихва върху обезщетението, считано от датата на увреждането – 18.05.2017 г. по арг. от нормата на [чл. 84, ал. 3 от ЗЗД](#).

**Досежно претенцията за имуществени вреди, заявена в общ размер на 391,70 лв.**

Обективно съединена за разглеждане в настоящото производство, в условията на кумулативност, е и претенцията на ищцата за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 391,70 лв., от които: 20,00 лв. – за преглед от специалист съдебен лекар; 71,70 лв. – за закупуване на лекарства и медицински изделия, както и 300,00 лв. – за извършен ядрено-магнитен резонанс.

За доказване на претенцията си в посочената част ищцата е представила 3 бр. фактури, от които обаче съдът е допуснал като доказателство по делото (спр. Определение № 1193/06.10.2020г. – л. 40 и 41 от делото) само тази, представляваща доказателство № 15 (от посочения в ИМ опис), а именно – фактура № 00000772377/19.05.2017г., сочеща на извършени разходи в размер на 20,00 лв. за предоставяне на услугата „преглед от специалист“.

Така, видно от представеното доказателство е, че заплащането на посочената сума е от 19.05.2017г., т.е. денят непосредствено следващ процесния случай, в който ден доказателствата по делото действително установиха да е извършен преглед на ищцата от д-р В.Н. (спр. л. 16 и 17 от делото). Ето защо и настоящият състав намира, така осъществения разход да е

в причинно-следствена зависимост от процесния случай, станал вечерта около 22.15 часа на 18.05.2017г., поради което и същият поделжи на възстановяване.

За останалите разходи, а именно – 71,70 л. и 300,00 лв., съдът е изключил процесните фактури от доказателствения материал поради неотносимостта им към правния спор и доколкото връзка между извършването им и процесния случай не бе установена по делото, то в тази си част претенцията следва да се отхвърли като неонователна и недоказана.

За пълнота на изложението съдът ще посочи, че и експертът по делото – д-р П., в устно изложената пред съда част, досежно претенцията за сума от 71,70 лв., платена за закупуване на спринцовки и витамин „В“ и то близо седем месеца след процесния случай, изразява съмнение да е в причинно-следствена зависимост със случая от 18.05.2017г. – „Възможно е да има, но е малко вероятно, така да се изразя“.

По същия начин изключена от доказателствения материал е и фактурата, сочеща на осъществен разход от 300,00 лв. за ядрено-магнитен резонанс, извършен 4 месеца след процесния случай, поради което и настоящият състав, поради прекъсната причинно-следствена зависимост с деянието, е счел соченото доказателство за неотнормимо към спора.

Поради изложеното в посочената част искът следва да се уважи за сума в размер на **20,00 лв.**, като до пълно претендирания такъв за сума от 391,70 лв. – да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

На основание [чл. 86 от ЗЗД](#) следва и присъждане на законната лихва върху обезщетението, считано от датата на увреждането – 18.05.2017 г. по арг. от нормата на [чл. 84, ал. 3 от ЗЗД](#).

#### **По релевираното от ответника възражение за съпричиняване**

В отговора по чл. 131 от ГПК ответната страна е навела възражение за съпричиняване на вредоносния резултат поради поведението на ищцата, изразяващо се в скъсване на залепен на стената в салона на коридора на блока некролог на близък човек на отвеника – негов дядо. Това нейно поведение довело ответника до състояние на афект, т.е. – до допрИ.сяне за настъпване на вредите.

Така релевираното възражение съдът намира за неоснователно.

В действителност, събраните по делото гласни доказателствени средства сочат на това ищцата да е скъсала некролога на дядото на ответника, залепен в общите части на блоковото пространство. В този смисъл и показанията на св. К. – „Доколкото си спомням ми разказа за скъсан или преместен некролог на близък на Б. – преместен или скъсан от С.“, „...като майка ми не го е скъсала, а преместила. Правили са саниране и е било прясно боядисвано и просто го е преместила от горната страна...“ – св. К., „Ставаше въпрос за някакъв некролог, имаше спор, че е скъсала некролога.“ – св. П., „имаше случай, който беше доста неприятен.....по повод скъсания от С. некролог на дядото на Б.“ – св. М., „Беше скъсан некролога. Скъса го С., беше с детето само, около шест часа...“, „Сваля го, залепи го, обаче вече беше скъсан, прилепи нещо там, но вече беше скъсан“ – св. Н..

Въпреки установеното от свидетелите поведение на ищцата, чийто краен резултат се явява нарушаване целостта на хартиения некролог на дядото на ответника, съдът счита, че по делото не са налице надлежни доказателства, че с поведението си И. е допринесла за нанесените ѝ телесни повреди. Изнесените от свидетелите обстоятелства не са опора на извод в тази насока, защото дори и поведението на ищцата да се възприеме за предизвикателно, установените телесни увреждания са следствие единствено на предприетата от К. физическа разправа.

В случая единствено поведението на ответника и нанесения от него побой е причинило процесното непозволено увреждане, а предшестващото поведение на С. И., дори да се приеме за "предизвикващо" реакцията на физическа агресия у увреждащия, не съставлява обективен съпричиняващ деликта фактор, тъй като последвалата физическа разправа не е типична, закономерна негова последица.

Отделно и за пълнота на изложението настоящия състав намира да бе установено в процеса, че скъсването на некролога на дядото на ответника не е било самоцел на ищцата, а се е явило последица от опита ѝ да премести некролога поради извършено скорошно саниране на блока. Посоченото се потвърждава и от св. Е. Н., който единствен е гледал записите от видеоохранителните камери, сочейки „Сваля го, залепи го, обаче вече беше скъсан, прилепи нещо там, но вече беше скъсан“.

Поради изложеното определените от съда вече размери на дължимите от ответника обезщетения за претърпени от ищцата имуществени и неимуществени вреди не следва да бъдат редуцирани.

### **По разноските и дължимите държавни такси:**

-

При този изход на делото разноски се дължат и на двете страни съобразно уважената, съотв. отхвърлената част от иска, без възможност за компенсиране до размера на по-малкото задължение, поради липса на изрично заявено искане в посочения смисъл.

Така, ищцата е ангажирала доказателства за заплатени в брой 780,00 лв., представляващи платено адвокатско възнаграждение (л. 31 от делото), от които в тежест на ответника следва да се възложи сума от **246,48 лв.** (двеста четиридесет и шест лева и четиридесет и осем стотинки), съобразно уважената част от исковата претенция.

Ответникът е ангажирал доказателства за сторени разноски, както следва: 400,00 лв. платено в брой адвокатско възнаграждение (л. 39 от делото), както и общо 915,90 лв. – за възнаграждение на в. л. (д-р П.). Така, съобразно отхвърлената част от претенцията в тежест на ищцата следва да се възложи сума от **900,08 лв.** (деветстотин лева и осем стотинки).

Ответникът следва да бъде осъден по правилата на чл. 78, ал.6 ГПК да заплати и дължимите държавни такси съответно на уважената част от претенцията в размер общо на **80,79 лв.** – осемдесет лева и седемдесет и девет стотинки - (4% върху размера на иска - [чл. 72, ал. 1 ГПК](#), но не по-малко от 50 лв. – чл. 1 от Тарифа за ДТ по ГПК), както и **129,40 лв.** (сто двадесет и девет лева и четиридесет стотинки) - възнаграждение на вещо лице (д-р Г.), доколкото ищецът не дължи заплащането им ex lege - чл. 83, ал. 1, т. 4 от ГПК.

**Воден от горното и на осн. чл. 45 от ЗЗД, вр. с чл. 52 от с. з. и чл. 86 от Закона за задълженията и договорите, съдът**

**РЕШИ:**



**ОСЪЖДА** Б. Н. К., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\*\*\* **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Л. И., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\*\*\*, съдебен адрес - \*\*\*\*\*, на осн. чл. 45 от Закона за задълженията и договорите, сумата в размер на **2000,00 лв. (две хиляди лева)**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания в резултат на осъщественото от ответника деяние на 18.05.2017 год., **ведно** със законната лихва върху тази сума, считано от 18.05.2017 год. до окончателното ѝ изплащане, **както и** сума в размер на **20,00 лв. (двадесет лева)**, представляваща обезщетение за причинените ѝ в резултат на деянието имуществени вреди - разходи за извършен на 19.05.2017г. преглед от лекар - специалист, **ведно** със законната лихва върху тази сума, считано от 18.05.2017 год. до окончателното ѝ изплащане, **КАТО за горницата** до пълно предявения размер на иска от 6000,00 лв. неимуществени вреди, както и за горницата до пълно претендирания размер на иска за имуществени вреди от 391,70 лв. **ОТХВЪЛЯ** същия **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН**.

**ОСЪЖДА** Б. Н. К., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\*\*\* **ДА ЗАПЛАТИ** на С. Л. И., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\*\*\*, съдебен адрес - \*\*\*\*\*, сумата в размер на **246,48 лв.** (двеста четиридесет и шест лева и четиридесет и осем стотинки), представляваща сторени съдебно-деловодни разноски съобразно уважената част от иска.

**ОСЪЖДА** С. Л. И., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\*\*\*, съдебен адрес - \*\*\*\*\* **ДА ЗАПЛАТИ** на Б. Н. К., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\*\*\*, на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК, сумата в размер на **900,08 лв.** (деветстотин лева и осем стотинки), представляваща сторени съдебно-деловодни разноски съобразно отхвърлената част от иска.

**ОСЪЖДА** Б. Н. К., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\*\*\* **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, чрез сметка на Районен съд – Кюстендил сумата в размер на **80,79 лв. (осемдесет лева и седемдесет и девет стотинки)**, дължима за производството държавна такса, както и сумата в размер на **129,40 лв. (сто двадесет и девет лева и четиридесет стотинки)**, платени от бюджета на съда за възнаграждение за вещо лице, а така също и **5,00 лв. (пет лева)**, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок

от връчването му на страните, пред Окръжен съд - Кюстендил.

**Съдия при Районен съд – Кюстендил:** \_\_\_\_\_